9

Liposomal Amphotericin B

Amphotericin B เป็นยาปฏิชีวนะต้านเชื้อราที่ผลิตได้ จาก Streptomyces nodosus เป็นยาซึ่งมีอาการไม่พึงประสงค์ ที่สำคัญคือพิษต่อไตซึ่งมีความสัมพันธ์กับขนาดยาที่ใช้ การปรับขนาดยาเพิ่มขึ้นทำได้ยาก จึงมีการผลิตยาในรูปแบบ ลิพิดซึ่งมีหลายรูปแบบ (เช่น liposomal amphotericin B และ amphotericin B lipid complex หรือ amphotericin B sodium cholesteryl sulfate) ขึ้น เพื่อลดผลข้างเคียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิษต่อไตและปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นขณะให้ยา โดยฤทธิ์ต้านเชื้อราไม่ด้อยลง รูปแบบยาที่จัดเป็นยาในบัญชี ยาหลักแห่งชาติคือ liposomal amphotericin B เรียกย่อๆ ว่า I AmB

Amphotericin B ออกฤทธิ์ต้านเชื้อราโดยจับกับสเตอรอล ในเยื่อหุ้มเซลล์ ซึ่งยาสามารถจับได้ทั้งสเตอรอลในเยื่อหุ้ม เซลล์ของมนุษย์และเชื้อรา แต่จับกับเออโกสเตอรอลซึ่งเป็น สเตอรอลในเยื่อหุ้มเซลล์เชื้อราได้ดีกว่าคอเลสเตอรอลซึ่ง เป็นสเตอรอลในเยื่อหุ้มเซลล์มนุษย์ จึงทำให้นำ amphotericin B มาใช้ทางคลินิกได้ การจับกับเยื่อหุ้มเซลล์ส่งผลให้เยื่อหุ้ม เซลล์เสียสภาพ เป็นเหตุให้สูญเสียโพแทสเซียมและสารต่างๆ ในเซลล์ อาการไม่พึงประสงค์บางประการของ amphotericin B เช่น การสูญเสียอิเล็กโทรไลต์และพิษต่อไตอาจอธิบายได้ จากคุณสมบัติทางเภสัชจลนศาสตร์ข้างต้นของยา

จากงานวิจัยทางคลินิกเพื่อเปรียบเทียบพิษของยาต่อไต โดยกำหนดให้พิษต่อไตหมายถึงการเพิ่มขึ้นของครีแอทินิน ในเลือด 1 เท่าตัวเทียบกับค่าก่อนให้ยา พบว่า LAmB เกิดพิษต่อไตระหว่างร้อยละ 0-19 เมื่อใช้ยาในขนาด 1-5 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน และ conventional amphotericin B (CAmB) เกิดพิษต่อไตร้อยละ 12-64 เมื่อใช้ยาในขนาด 0.6-1 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน

แม้ว่ายาในรูปแบบลิพิดมีความเป็นพิษต่ำกว่า conventional amphotericin B แต่ไม่ควรเลือกใช้เป็นลำดับแรก โดยปราศจากเงื่อนไขสนับสนุน เนื่องจากค่าใช้จ่ายต่อผู้ป่วย หนึ่งราย สูงประมาณ 5 แสน ถึง 1 ล้านบาท และมีผู้ป่วย บางรายเท่านั้นที่ไม่สามารถทนต่อการใช้ conventional amphotericin B ได้ นอกจากนี้สำหรับเชื้อราบางชนิดอาจ รักษาได้ด้วยยาต้านเชื้อราอื่นที่มีความเป็นพิษต่ำ มีประสิทธิผล การรักษาที่ดี และมีราคาถูกกว่า เช่น fluconazole, itraconazole, voriconazole, และ caspofungin เป็นต้น

การใช้ยาต้านเชื้อราในรูปแบบลิพิด ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด จำเป็นต้องใช้โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดเชื้อ และใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสั่งใช้ยาอย่าง เคร่งครัด

9.1 ข้อบ่งใช้ตามบัญชียาหลักแห่งชาติ

ข้อมูลต่อไปนี้เป็นรายละเอียดที่สอดคล้องกับข้อบ่งใช้ ตามบัญชียาหลักแห่งชาติ ผู้ใช้ยาควรศึกษารายละเอียดที่ เกี่ยวข้องกับข้อบ่งใช้อื่นจากแหล่งข้อมูลอื่นก่อนใช้ยา

9.1.1 โรค invasive fungal infections ในผู้ป่วย ที่ไม่สามารถทนต่อยา conventional amphotericin B

invasive fungal infection หมายถึง โรคติดเชื้อราชนิด รุนแรงที่มีการบุกรุกเข้าสู่เนื้อเยื่อและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่นผิวหนัง ไซนัส เพดานปาก ลูกตา ปอด หัวใจ และ ระบบประสาทส่วนกลาง เป็นโรคที่ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาล เป็นเวลานานและมีอัตราตายสูง (60-90%) ส่วนใหญ่มัก เกิดกับผู้ป่วยที่มีความต้านทานโรคต่ำและผู้ป่วยหนักขั้นวิกฤต เชื้อราที่เป็นสาเหตุสำคัญคือ Candida ซึ่งเป็นเชื้อราใน กลุ่มของ yeast พบได้ประมาณร้อยละ 70-90 และ Aspergillus ซึ่งเป็นเชื้อราในกลุ่มของ mould พบได้ประมาณ ร้อยละ 10-20

การรักษาโรคติดเชื้อราบุกรุก เช่น invasive candidiasis และ aspergillosis มีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งหากวินิจฉัยได้เร็วและ ให้การรักษาด้วยยาต้านเชื้อราที่เหมาะสม จะช่วยลดความ พิการและอัตราการตายได้ ทั่วโลกพบว่ามีการเพิ่มขึ้นของ โรคนี้อย่างรวดเร็ว

amphotericin B (ค) และ voriconazole เป็นยาหลัก สำหรับการรักษา invasive aspergillosis หากตอบสนอง ไม่ดีหรือผู้ป่วยทนต่อยา amphotericin B ไม่ได้อาจใช้ itraconazole (ง) หรือ caspofungin เป็นยาทางเลือก

สำหรับ invasive candidiasis ใช้ amphotericin B (ค) เป็นยาหลักเช่นเดียวกัน อาจใช้ fluconazole ชนิดฉีด (ค) เป็นยาแทนเมื่อผู้ป่วยไม่สามารถใช้ amphotericin B ได้ โดยมี caspofungin หรือ voriconazole เป็นทางเลือก ถัดไปหากเชื้อแคนดิดาดื้อต่อ fluconazole กรณีที่เชื้อดื้อ ต่อการรักษาด้วย amphotericin B เดี่ยว อาจเสริมการรักษา ด้วย flucytosine

Cryptococcosis เป็นโรคที่พบได้ไม่บ่อย แต่เป็นโรคติด เชื้อราของเยื่อหุ้มสมองที่พบได้บ่อยที่สุด ทางเลือกแรกใน การรักษาในช่วงแรกใช้ amphotericin B (ค) ร่วมกับ flucytosine นาน 2 สัปดาห์ ตามด้วย fluconazole (ก) ทางปากอีก 8 สัปดาห์หรือจนกว่าจะเพาะเชื้อได้ผลลบ

Amphotericin B เป็นยาหลักสำหรับการรักษา histoplasmosis ที่รุนแรง สำหรับโรคที่มีความรุนแรงน้อยลงใน ผู้ป่วยที่มีภูมิต้านทานโรคปกติอาจใช้ **ketoconazole** (ก) หรือ itraconazole

ผู้ป่วยที่มีภูมิต้านทานโรคต่ำ อาจต้องได้รับยาเพื่อป้องกัน การติดเชื้อราอย่างต่อเนื่อง ยาหลักที่ใช้เป็นยาในกลุ่ม azole ชนิดกินได้แก่ fluconazole (ก) ketoconazole (ก) และ itraconazole โดย fluconazole เป็นยาที่ดูดซึมได้ดีกว่ายาอื่น และจัดว่ามีพิษน้อยกว่า ketoconazole สำหรับการรักษา ระยะยาว

การรักษาโรคติดเชื้อราร้ายแรงในเบื้องต้นที่ยังไม่ทราบ เชื้อสาเหตุ (empirical treatment) อาจใช้ amphotericin B, caspofungin, voriconazole หรือ itraconazole ในระยะหลังงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ amphotericin B สูตรที่ เป็นลิพิดเป็นหลัก ซึ่งพบว่าให้ผลการรักษาไม่แตกต่างกันใน แง่ของอัตราตายและการลดลงของไข้ แต่ยาสูตรที่เป็นลิพิด ช่วยลดการกำเริบของโรค (breakthrough fungal infection) ลดอาการข้างเคียงขณะให้ยาได้แก่อาการไข้ อาการหนาวสั่น (chill) อาการหนาวสะท้าน (rigor) และลดอัตราการเกิดพิษ ต่อไต

อย่างไรก็ตามพิษของ amphotericin B อาจลดลงได้ โดยการให้ยาในอัตราที่ซ้าลง ใช้เวลาให้ยานานขึ้น ซึ่งการ หยดยาเข้าหลอดเลือดดำอย่างต่อเนื่องใน 24 ชั่วโมง สามารถลดผลข้างเคียงของยาได้ และมีแนวโน้มที่จะลดพิษ ต่อไตได้มากกว่าการใช้ยาหยดเข้าหลอดเลือดดำใน 4-6 ชั่วโมง

9.2 เอกสารเฉพาะเรื่อง (monograph)

LIPOSOMAL AMPHOTERICIN B

จ(2) ท

Sterile pwdr ● 50 mg ราคาเฉลี่ย 8,000 บาท (ราคาเฉลี่ยจัดซื้อรวมของสำนักงานหลักประกันสุขภาพ แห่งชาติ 7,895 บาท)

<u>เงื่อนไขตามบัญชียาหลักแห่งชาติ</u> ดูแนวทางกำกับการใช้ยา ข**้อบ่งใช้**

• โรค invasive fungal infections ในผู้ป่วยที่ไม่สามารถ ทนต่อยา conventional amphotericin B

คำเตือนและข้อควรระวัง

<u>ตับบกพร่อง</u> ยังไม่มีการศึกษายานี้ในผู้ป่วยโรคตับ ควรใช้ ด้วยความระมัดระวัง และติดตามการทำงานของตับระหว่าง การให้ยา ไตเสื่อม โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องปรับขนาดยาใน ผู้ป่วยที่มีการทำงานของไตลดลง แต่ควรใช้ด้วยความระมัดระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้ร่วมกับยาที่มีพิษต่อไต โดยอาจเพิ่ม ระยะห่างระหว่างยาแต่ละโดส การตั้งครรภ์ ใช้เฉพาะเมื่อ ประโยชน์มีมากกว่าความเสี่ยงจากการใช้ยา (US pregnancy category B, ADEC category B3) หญิงให้นมบุตร ยัง ไม่ทราบว่ายานี้ขับออกทางน้ำนมหรือไม่ แต่เป็นไปได้ที่ยา อาจถูกขับออกทางน้ำนมซึ่งอาจเกิดอาการไม่พึงประสงค์ที่ ร้ายแรงต่อเด็กได้ การพิจารณาหยุดให้นมบุตรหรือหยุดยา ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่มารดาจะได้รับจากยาประกอบด้วย เด็ก ไม่มีข้อมูลประสิทธิผลและความปลอดภัยของการใช้ยา นี้ในเด็กอายุต่ำกว่า 1 เดือน <u>ผู้สูงอาย</u> ใช้ยาได้ตามปกติ ไม่มีข้อควรระวังเป็นพิเศษ <u>อันตรกิริยา</u> ห้ามใช้ร่วมกับ cidofovir หลีกเลี่ยงหรือระมัดระวังการใช้ร่วมกับยาในกลุ่ม aminoglycoside และ ciclosporin เนื่องจากเสริมฤทธิ์ การเป็นพิษต่อไต corticosteroid เนื่องจากเสริมฤทธิ์ การสูญเสียโพแทสเซียม คำเตือนและข้อควรระวังอื่นๆ ยานี้ ทำให้เกิดเลือดจาง โพแทสเซียมต่ำในเลือด แมกนีเซียมต่ำ ในเลือด (ดูผลข้างเคียง) จึงควรใช้ด้วยความระมัดระวังใน ผู้ป่วยที่มีความผิดปกติของระดับโพแทสเซียมและแมกนีเซียม ในเลือด • มีรายงานการเกิดแอนาฟิแล็กซิสจากยานี้ หาก ผู้ป่วยมีอาการหายใจลำบากในขณะให้ยา ให้รีบหยุดยาทันที และไม่ควรใช้ยานี้อีก • มีรายงานความเป็นพิษต่อปอดใน ผู้ป่วยที่ได้รับยานี้ร่วมกับการให้เม็ดเลือดขาว

ข้อห้ามใช้

ผู้ที่ภูมิไวเกินต่อยาหรือส่วนประกอบในตำรับ liposomal amphotericin B

ผลข้างเคียง

ร้อยละของผลข้างเคียงขึ้นอยู่กับประชากรที่ศึกษาและอาจ เปลี่ยนแปลงจากการให้ premedication และโรคที่ผู้ป่วยเป็น อุบัติการณ์การลดลงของการทำงานของไตและปฏิกิริยาจาก การให้ยานี้ต่ำกว่าอัตราการเกิดผลข้างเคียงจาก conventional amphotericin B

ผลข้างเคียงที่พบบ่อย (>10%)

บวมน้ำที่ส่วนปลาย บวมน้ำ หัวใจเต้นเร็ว ความดันเลือดต่ำ ความดันเลือดสูง เจ็บหน้าอก hypervolemia • หนาวสั่น นอนไม่หลับ ปวดศีรษะ วิตกกังวล ปวด ความคิดสับสน • ผื่น คัน • โพแทสเซียมต่ำในเลือด (31-51%) แมกนีเซียมต่ำ ในเลือด (15-50%) น้ำตาลสูงในเลือด แคลเซียมต่ำในเลือด โซเดียมต่ำในเลือด • คลื่นไส้ อาเจียน ท้องร่วง ปวดท้อง ท้องผูก เบื่ออาหาร ● เลือดจาง (27-48%) ปฏิกิริยาจาก การให้เลือด เม็ดเลือดขาวน้อยเกิน เกล็ดเลือดน้อย • แอลคาไลน์ฟอสฟาเตสเพิ่มขึ้น บิลิรูบินสูงในเลือด เอแอลที เพิ่มขึ้น เอเอสทีเพิ่มขึ้น การทดสอบการทำหน้าที่ของตับอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ผิดปกติ • หลอดเลือดดำอักเสบ • กล้ามเนื้อ อ่อนแรง ปวดหลัง • พิษต่อไต (14-47%) ครีแอทินินเพิ่มขึ้น (18-40%) บียูเอ็นเพิ่มขึ้น (7-21%) ปัสสาวะมีเลือด • หายใจลำบาก ปอดผิดปกติ ไอ เลือดกำเดาไหล น้ำในช่องเยื่อ หุ้มปอด จมูกอักเสบ ● ปฏิกิริยาจากการให้ยา (4-21%) ภาวะพิษที่มีสาเหตุจากติดเชื้อ ติดเชื้อ

ผลข้างเคียงที่พบบ่อยปานกลาง (2-10%)

ภาวะหัวใจเสียจังหวะ หัวใจห้องบนเต้นแผ่วระรัว หัวใจเต้นช้า หัวใจหยุด หัวใจโต หน้าบวม หน้าแดง ความดันเลือดต่ำ ขณะเปลี่ยนท่า โรคของลิ้นหัวใจ ความผิดปกติของหลอดเลือด หลอดเลือดขยาย ● ภาวะกายใจไม่สงบ ความคิดผิดปกติโคม่า ซึมเศร้า ประสาทสัมผัสผิดเพี้ยน เวียนศีรษะ ประสาทหลอน รู้สึกไม่สบาย อาการประสาทอ่อน ซัก ง่วงซึม ● ผมร่วง รอยฟกช้ำ เนื้อเยื่ออักเสบ ผิวหนังแห้ง ผื่น maculopapular rash จุดเลือดออก เพอร์พิวรา ผิวหนัง เปลี่ยนสี ผิวหนังผิดปกติ แผลที่ผิวหนัง ลมพิษ ตุ่มพอง (vesiculobullous rash) ● ภาวะกรดเกินในกระแสเลือด สารน้ำโหลดเกิน โซเดียมสูงในเลือด คลอไรด์สูงในเลือด

โพแทสเซียมสูงในเลือด แมกนีเซียมสูงในเลือด ฟอสเฟตสูง ในเลือด ฟอสเฟตต่ำในเลือด โปรตีนต่ำในเลือด แล็กเททดีไฮ-โดรจีเนสเพิ่มขึ้น สารไนโตรเจนที่ไม่ใช่โปรตีนเพิ่มขึ้น 🔸 ท้องโต อาหารไม่ย่อย กลืนลำบาก เรอ กลั้นอุจจาระไม่ได้ ท้องอืด เลือดออกในทางเดินอาหาร อาเจียนเป็นเลือด ริดสีดวงทวาร เลือดออกที่เหงือกหรือช่องปาก ลำไส้อืด เยื่อเมือกอักเสบ โรคของไส้ตรง ปากอักเสบ ปากอักเสบเป็น แผลเปื่อย ปากแห้ง ● เลือดออกจากช่องคลอด ● ความผิด ปกติของการจับเป็นลิ่มของเลือด เลือดออก โพรทรอมบิน ลดลง • เซลล์ตับเสียหาย ตับโต โรคเส้นเลือดดำตับอุดตัน • อักเสบ ณ ตำแหน่งที่ฉีดยา • ปวดข้อ ปวดกระดูก ดิสโทเนีย ปวดกล้ามเนื้อ ปวดคอ ความรู้สึกสัมผัสเพี้ยน หนาวสะท้าน สั่น • เยื่อตาอักเสบ ตาแห้ง เลือดออกในลูกตา • การทำงานของไตผิดปกติ ภาวะไตวายเฉียบพลัน ปัสสาวะ ลำบาก ไตวาย โรคไตที่มีสาเหตุมาจากพิษ กลั้นปัสสาวะไม่ได้ • หอบหืด ปอดแฟบ จมูกแห้ง ไอเป็นเลือด hyperventilation) คอหอยอักเสบ ปอดอักเสบ ปอดบวมน้ำ respiratory alkalosis ภาวะการหายใจบกพร่อง ภาวะการหายใจล้มเหลว ไซนัสอักเสบ ภาวะเลือดขาดออกซิเจน • ปฏิกิริยาภูมิแพ้ กลุ่มอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ graft-versus-host disease เริ่ม สะอึก เหงื่อออกมาก

ผลข้างเคียงที่ได้รับรายงานหลังยาออกสู่ตลาด และ/หรือ case report • ภาวะแกรนูโลไซต์น้อย บวมน้ำกดไม่บุ๋ม หลอดลมหดเกร็ง เขียวคล้ำ/hypoventilation ลักษณะ ผิวหนังแดง กระเพาะปัสสาวะอักเสบมีเลือดออก

ขนาดยาและวิธีให้ยา

Prescription note

ขนาดยาของ liposomal amphotericin B แตกต่าง จากขนาดยาของ conventional amphotericin B (amphotericin B deoxycholate) และ amphotericin B ใน รูปแบบลิพิดอื่นๆ และยาแต่ละชนิดไม่สามารถใช้แทนกันได้

การให้ทางหลอดเลือดดำด้วยการปล่อยให้ยาไหลอย่างต่อเนื่อง (intravenous infusion)

ผู้ใหญ่และเด็กอายุ 1 เดือนขึ้นไป 3-5 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ให้ยาวันละ 1 ครั้ง โดยให้ยาทางหลอดเลือดดำในเวลา 2 ชั่วโมง (ลดลงเหลือ 1 ชั่วโมงได้หากผู้ป่วยทนยาได้ดี)

- เนื่องจากยาไม่เข้ากับน้ำเกลือทุกชนิด จึงควรฉีดล้างสาย น้ำเกลือที่ให้ยาด้วย D5W ก่อนให้ยา หรือถ้าทำไม่ได้ต้องให้ ยาด้วยสายอีกเส้นที่แยกต่างหาก
- ยังคงใช้ตัวกรองที่ติดกับสายได้ หากรูแผ่นกรองมีขนาด ตั้งแต่ 1 ไมโครเมตร ขึ้นไป
- ให้ยาโดยใช้เครื่องควบคุมให้มีระยะเวลาการไหลประมาณ 120 นาที อาจลดเวลาการให้ยาเหลือ 60 นาทีในผู้ป่วยที่ ทนต่อยาได้ ถ้าเกิดความไม่สบายขึ้นระหว่างการให้ยา อาจ เพิ่มระยะเวลาการให้ยาให้นานขึ้น

วิธีผสมยา

- ละลายผงยาด้วย sterile water สำหรับผสมยาฉีด (ชนิด ที่ไม่มีสารยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย) เท่านั้น ห้ามละลายผงยาด้วย น้ำเกลือ หรือเติมน้ำเกลือลงไปในสารแขวนตะกอนที่ผสม แล้ว หรือผสมกับยาอื่น มิฉะนั้นอาจทำให้ยาตกตะกอนได้
- ใช้ sterile water 12 มิลลิลิตร ผสมกับยา 1 ขวด (มียา 50 มิลลิกรัม/ขวด) เพื่อให้ได้ยาที่มีความเข้มข้น 4 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร
- ในทันทีหลังการเติมน้ำลงในขวดยา ให้เขย่าขวดยาอย่าง แรงเป็นเวลา 30 วินาที เพื่อให้ยากระจายตัวอย่างสมบูรณ์ สารแขวนตะกอนที่ได้ควรเป็นสีเหลืองและโปร่งแสง หากยัง มีการจับตัวอยู่ให้เขย่าต่อไปจนกระทั่งยากระจายตัวหมด
- สารแขวนตะกอนนี้สามารถเก็บได้ 24 ชั่วโมง ภายใต้ อุณหภูมิ 2-8 องศาเซลเซียส ห้ามแช่แข็ง

Prescription note

ยาต้องได้รับการทำให้เจือจาง และผ่านการกรองด้วย ตัวกรองที่ให้มากับยา ก่อนที่จะนำไปปล่อยให้ยาไหลอย่าง ต่อเนื่องเข้าสู่หลอดเลือดดำของผู้ป่วย

วิธีกรองและเจือจาง

- คำนวณปริมาตรของสารแขวนตะกอน (4 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร) ที่จะนำมาเจือจาง และดูดสารแขวนตะกอนใน ปริมาณดังกล่าวด้วยกระบอกฉีดยาที่ปราศจากเชื้อ
- ใส่ตัวกรองขนาด 5 ไมโครเมตรที่ให้มาเข้ากับปลาย กระบอกฉีดยา จากนั้นฉีดสารแขวนตะกอนผ่านตัวกรองเข้าไป ผสมกับ D5W ที่เตรียมไว้ใช้ตัวกรองเพียง 1 อันต่อ 1 ขวดยา
- สารแขวนตะกอนต้องได้รับการเจือจางด้วย D5W เพื่อ ให้ได้ความเข้มข้นสุดท้าย 1-2 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร ก่อนที่จะ นำไปปล่อยให้ยาไหลอย่างต่อเนื่องเข้าสู่หลอดเลือดดำของ ผู้ป่วย

- สำหรับเด็กทารกและเด็กเล็ก การให้ยาในความเข้มข้นที่ ต่ำกว่าข้างต้น (0.2-0.5 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร) อาจเหมาะสมกว่า เพราะจะทำให้ได้ปริมาตรของสารแขวนตะกอนที่เพียงพอ สำหรับการให้ยา
- เมื่อเจือจางด้วย D5W แล้ว ควรให้ยานั้นภายใน 6 ชั่วโมง ระยะเวลาในการรักษา
- 1. กรณีผู้ป่วยที่ตอบสนองต่อการรักษาโดยสมบูรณ์ ระยะ เวลาของการรักษามีเกณฑ์ดังนี้
- 1.1 กรณี candidemia หรือกรณี fungemia ให้ได้นาน ไม่เกิน 14 วันหลังผลเพาะเชื้อในเลือดเป็นลบ (โดยทั่วไป ผลเพาะเชื้อในเลือดมักเป็นลบภายใน 7 วัน หลังให้ ยารักษา)
- 1.2 กรณี deep organ infection ให้ได้จนกว่าอาการ ทางคลินิกหายไปและรอยโรคในภาพรังสีหายไป หรือ เหลือน้อยที่สุด โดยทั่วไปประมาณ 4-12 สัปดาห์

Prescription note

ในกรณีที่สามารถเปลี่ยนเป็นยาต้านเชื้อราแบบกินได้ จะต้องเปลี่ยนให้เร็วที่สุด

- 2. ควรหยุดยา liposomal amphotericin B เมื่อ
- 2.1 สามารถใช้ยาต้านเชื้อราชนิดอื่นในการรักษาได้ผล ไม่แตกต่างกันหรือดีกว่า เช่น ดูจากผลเพาะเชื้อ
- 2.2 ผู้ป่วยไม่ตอบสนองต่อการรักษาภายใน 7 วันหลัง ให้ยา ซึ่งหมายถึงข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- มีการดำเนินโรคต่อเนื่อง (persistent) เช่น ผล เพาะเชื้อในกระแสเลือดขึ้นเชื้อตลอด
- อาการทางคลินิกรุนแรงมากขึ้น หรือภาพรังสีแสดง
   ความผิดปกติมากขึ้นโดยไม่สามารถอธิบายได้ด้วยสาเหตุอื่น
- ทราบว่าเชื้อดื้อต่อยา liposomal amphotericin
   B จากผลเพาะเชื้อ

Prescription note

ห้ามผสมยากับสารละลายอื่นที่ไม่ใช่ sterile water หรือ D5W (5% dextrose water) เนื่องจากยามีความไม่เข้ากัน กับ normal saline, half-strength normal saline และ น้ำเกลือทุกชนิด

การให้ยาเพื่อป้องกันอาการจากปฏิกิริยาขณะให้ยา (Premedication)

- สำหรับผู้ป่วยที่มีอาการหนาวสั่น ไข้ ความดันเลือดตก หรือคลื่นไส้ หรืออาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ยาทาง หลอดเลือด (ซึ่งไม่ใช่ปฏิกิริยาแอนาฟิแล็กซิส) ให้ป้องกันได้ โดยให้ยาต่อไปนี้นำ 30-60 นาทีก่อนบริหารยา liposomal amphotericin B
- ก. NSAID (เช่น ibuprofen) + diphenhydramine หรือ
  - ข. paracetamol + diphenhydramine หรือ
  - ค. hydrocortisone (50-100 มิลลิกรัม)
- ง. ถ้าผู้ป่วยมีอาการหนาวสะท้าน (rigor) ระหว่างให้ยา อาจให้ pethidine

- 9.3 แนวทางกำกับการใช้ยา และแบบฟอร์มกำกับ การใช้ยา
- 9.3.1 โรค invasive fungal infections ในผู้ป่วยที่ไม่ สามารถทนต่อยา conventional amphotericin B

แนวทางกำกับการใช้ยา

1. ระบบอนุมัติการใช้ยา

ขออนุมัติการใช้ยา liposomal amphotericin B จาก หน่วยงานสิทธิประโยชน์หลังการรักษา (post-authorization) หมายเหตุ การอนุมัติก่อนการใช้ยา liposomal amphotericin B (pre-authorization) ควรดำเนินการต่อเมื่อมีความพร้อม ในการอนุมัติภายใน 24 ชั่วโมง หรือมีการมอบอำนาจจาก ผู้อำนวยการสถานพยาบาลทำหน้าที่อนุมัติการใช้ยา

คุณสมบัติของสถานพยาบาล เป็นสถานพยาบาลระดับตติยภูมิขึ้นไป

3. คุณสมบัติของแพทย์ผู้ทำการรักษา

- 3.1 เป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตร จากแพทยสภาในอนุสาขาอายุรศาสตร์โรคติดเชื้อ หรืออนุสาขา อายุรศาสตร์โรคระบบการหายใจและภาวะวิกฤติโรคระบบการหายใจ หรืออนุสาขากุมารเวชศาสตร์โรคติดเชื้อ หรืออนุสาขากุมารเวชศาสตร์โรคติดเชื้อ หรืออนุสาขากุมารเวชศาสตร์โรคติดเชื้อ หรืออนุสาขา พุมารเวชศาสตร์โรคระบบการหายใจ ซึ่งปฏิบัติงานในสถาน พุมาบาลตามข้อ 2
- 3.2 ในกรณีสถานพยาบาลในข้อ 2 ไม่มีแพทย์ตามข้อ 3.1 ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแต่งตั้งแพทย์ที่มีความรู้ความชำนาญ ในการใช้ยาดังกล่าวไม่เกิน 2 คน

4. เกณฑ์อนุมัติการใช้ยา*

อนุมัติการใช้ยา liposomal amphotericin B ในโรค invasive fungal infections ในผู้ป่วยที่ไม่สามารถทนต่อยา conventional amphotericin B ได้ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- 4.1 ได้รับการ**วินิจฉัยแน่นอน (definite)** ว่าเป็นโรค invasive fungal infections ซึ่งหมายถึงข้อใดข้อหนึ่งดังนี้
- 4.1.1 ตรวจพบเชื้อรารูปสาย (hyphae) หรือยีสต์ (yeast) และมีการทำลายเนื้อเยื่อร่วมด้วย โดยการตรวจทาง

^{*} กรณีที่แพทย์ผู้รักษาเห็นว่า ควรใช้ยาแตกต่างจากเกณฑ์การใช้ยาที่ กำหนด ให้ขออนุมัติการใช้ยาต่อคณะทำงานกำกับดูแลการสั่งใช้ยาบัญชี จ(2) ที่คณะอนุกรรมการพัฒนาบัญชียาหลักแห่งชาติแต่งตั้ง โดยนำเสนอ หลักฐานทางการแพทย์ที่สนับสนุนว่าการใช้ยานอกเหนือจากแนวทาง ที่กำหนดไว้ จะเกิดผลดีกับผู้ป่วย และมีความคุ้มค่า

กล้องจุลทรรศน์หรือทางพยาธิวิทยาหรือทางเซลล์วิทยาของ สิ่งส่งตรวจที่ได้จากการตัดชิ้นเนื้อหรือการเจาะดูดจากตำแหน่ง ที่ปราศจากเชื้อ (sterile site)

- 4.1.2 เพาะเชื้อขึ้นราสาย (mold) หรือยีสต์ จากสิ่ง ส่งตรวจที่ได้จากการตัดชิ้นเนื้อ หรือการเจาะดูดจากตำแหน่ง ที่ปราศจากเชื้อ (สำหรับราสายนั้น ยกเว้นที่ได้จาก broncho-alveolar lavage (BAL) โพรงไซนัส และปัสสาวะ) และมี อาการทางคลินิก หรือผลเอกซเรย์ที่เข้าได้กับการติดเชื้อ
- 4.1.3 เพาะเชื้อจากเลือดขึ้นราสายและมีข้อบ่งชี้ว่า มีก่อโรคติดเชื้อจริง หรือเพาะเชื้อจากเลือดขึ้นยีสต์
- 4.2 ได้รับการ**วินิจฉัยที่เป็นไปได้ (probable)** ว่าเป็นโรค invasive fungal infections ซึ่งหมายถึงการวินิจฉัยที่ไม่ ใช่แบบ definite และประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้ครบ ทุกข้อ
- 4.2.1 มีปัจจัยเสี่ยงด้านผู้ป่วย อย่างน้อย 1 ข้อได้แก่ มี neutrophil < 500/mm³ มากกว่า 10 วันในช่วงที่เริ่มเกิดโรค จากเชื้อรา หรือ ได้รับการปลูกถ่ายไขกระดูกแบบ allogeneic หรือ ได้สเตียรอยด์มากกว่า 0.3 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมต่อวัน ของ prednisolone ติดต่อกันมานานกว่า 3 สัปดาห์ หรือ ได้ยากดภูมิคุ้มกันเช่น ciclosporin, specific monoclonal antibody เช่น alemtuzumab ในช่วง 90 วันที่ผ่านมา หรือ มีโรคภูมิคุ้มกันบกพร่องอย่างรุนแรงแต่กำเนิด
- 4.2.2 มีอาการทางคลินิกที่เข้าได้กับการติดเชื้อรา ตัวอย่างเช่น

<u>กรณีปอดอักเสบ</u> มีความผิดปกติใน CT chest อย่างน้อย 1 อย่าง คือ dense well circumscribed lesion หรือ air-crescent sign หรือ cavity

กรณีหลอดลมอักเสบ มี ulcer, nodule, pseudomembrane, eschar หรือ plaque ใน trachea หรือ bronchus

กรณีการติดเชื้อในโพรงไซนัสหรือจมูก มีภาพรังสียืนยัน ร่วมกับอาการอย่างน้อย 1 อย่างคือ ปวด เฉพาะที่ แผลในจมูกแบบ eschar หรืออาการลุกลามเข้า กระดูกใกล้เคียงรวมถึงกระบอกตา

<u>กรณิโรคในสมอง</u> มีอย่างน้อย 1 ใน 2 ข้อ คือ มีก้อนในสมอง หรือ มี enhancement ของเยื่อหุ้มสมอง จาก MRI หรือ CT

- 4.2.3 มีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่บ่งถึงการติด เชื้อรา เช่น พบเชื้อราสายในเสมหะ BAL bronchial brush หรือ sinus aspirate จากการตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ หรือ เพาะเชื้อขึ้น **หรือ** การตรวจ galactomannan ให้ผลบวก สำหรับ Aspergillus **หรือ** การตรวจ beta D glucan ให้ ผลบวกสำหรับ invasive fungal infection อื่นๆ นอกเหนือ จาก Cryptococcus และ Zygomycetes
- 4.3 ได้รับการ**วินิจฉัยว่าที่ไม่สามารถทนต่อยา conven-**tional amphotericin B ซึ่งหมายถึงข้อใดข้อหนึ่งดังนี้
- 4.3.1 ผู้ได้รับ conventional amphotericin B แล้ว serum creatinine สูงขึ้นมากกว่าก่อนให้ยาอย่างน้อย 2 เท่าและมีค่า ≥ 3.0 mg/dL ทั้งนี้ผู้ป่วยควรจะมีค่า serum creatinine ก่อนและหลังให้ยาห่างกันอย่างน้อย 3 วัน และ มีการเตรียมผู้ป่วยด้วยการให้ NSS ก่อนให้ยา conventional amphotericin B ด้วย
- 4.3.2 ในกรณีที่มีภาวะไตทำงานบกพร่องอยู่เดิม (หมายถึง ผู้ป่วยที่มีค่า serum creatinine ≥ 2.0 mg/dL และไม่ได้ทำ chronic dialysis อยู่) ได้รับ conventional amphotericin B แล้ว serum creatinine เพิ่มขึ้นจากเดิม ≥ 1.0 mg/dL
- 4.3.3 มีผลข้างเคียงจากการให้ยา conventional amphotericin B ที่ไม่สามารถควบคุมด้วยวิธีการอื่นๆ ได้ อย่างน้อย 3 วัน เช่น มีไข้ร่วมกับอาการหนาวสั่นมาก หรือมี refractory hypokalemia เป็นต้น หมายเหตุ ในกรณีผู้ป่วยเด็ก (อายุ < 18 ปี) การพิจารณาค่า serum creatinine ให้อยู่ในดุลยพินิจของแพทย์
- 4.4 กรณีที่มีภาวะไตทำงานบกพร่องอยู่เดิมโดยค่า serum creatinine ≥ 3.0 mg/dL ไม่ได้ทำ chronic dialysis อยู่ และไม่ได้เป็น end stage renal disease ให้พิจารณาใช้ liposomal amphotericin B ได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ conventional amphotericin B มาก่อน
- 4.5 อนุมัติการใช้ยาครั้งละไม่เกิน 7 วัน โดยต้องมีการ ประเมินผลการรักษา ณ วันที่ 3 และ 5 ของการให้ยาก่อน จะขออนุมัติใช้ยาครั้งถัดไป

- 4.6 ไม่เป็นผู้ป่วยระยะสุดท้าย (terminally ill)**
- 4.7 มีการกรอกแบบฟอร์มที่คณะอนุกรรมการพัฒนาบัญ ชียาหลักแห่งชาติกำหนดทุกครั้งที่ใช้ยากับผู้ป่วย***

5. ขนาดยาที่แนะนำ

3-5 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน ให้ยาวันละ 1 ครั้ง ด้วยวิธี IV infusion ในเวลา 2 ชั่วโมง (ลดลงเหลือ 1 ชั่วโมงได้หากผู้ป่วยทนยาได้ดี)

6. ระยะเวลาในการรักษา

- 6.1 กรณีผู้ป่วยที่ตอบสนองต่อการรักษาโดยสมบูรณ์ ระยะ เวลาของการรักษามีเกณฑ์ดังนี้
- 6.1.1 กรณี candidemia หรือกรณี fungemia ให้ ได้นานไม่เกิน 14 วันหลังผลเพาะเชื้อในเลือดเป็นลบ (โดย ทั่วไปผลเพาะเชื้อในเลือด มักเป็นลบภายใน 7 วัน หลังให้ ยารักษา)
- 6.1.2 กรณี deep organ infection ให้ได้จนกว่า อาการทางคลินิกหายไปและรอยโรคในภาพรังสีหายไป หรือ เหลือน้อยที่สุด โดยทั่วไปประมาณ 4-12 สัปดาห์ หมายเหตุ ในกรณีที่สามารถเปลี่ยนเป็นยาต้านเชื้อราแบบกินได้ จะต้องเปลี่ยนให้เร็วที่สุด
  - 6.2 ควรหยุดยา liposomal amphotericin B เมื่อ
- 6.2.1 สามารถใช้ยาต้านเชื้อราชนิดอื่นในการรักษา ได้ผลไม่แตกต่างกันหรือดีกว่า เช่น ดูจากผลเพาะเชื้อ
- 6.2.2 ผู้ป่วยไม่ตอบสนองต่อการรักษาภายใน 7 วัน หลังให้ยา ซึ่งหมายถึงข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- มีการดำเนินโรคต่อเนื่อง (persistent) เช่น
   ผลเพาะเชื้อในกระแสเลือดขึ้นเชื้อตลอด
- อาการทางคลินิกรุนแรงมากขึ้น หรือภาพ รังสีแสดงความผิดปกติมากขึ้นโดยไม่สามารถอธิบายได้ด้วย สาเหตุอื่น
- ทราบว่าเชื้อดื้อต่อยา liposomal amphotericin B จากผลเพาะเชื้อ

^{**} ผู้ป่วยระยะสุดท้าย (terminally ill) หมายถึง ผู้ป่วยโรคทางกายซึ่งไม่ สามารถรักษาได้ (incurable) **และ**ไม่สามารถช่วยให้ชีวิตยืนยาวขึ้น (irreversible) ซึ่งในความเห็นของแพทย์ผู้รักษา ผู้ป่วยจะเสียชีวิตใน ระยะเวลาอันสั้น

<u>หมายเหตุ</u> ผู้ป่วยดังกล่าวควรได้รับการรักษาแบบประคับประคอง (palliative care) โดยมุ่งหวังให้ลดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน เป็นสำคัญ

^{***} โปรดเก็บรักษาข้อมูลไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบการใช้ยา โดยหน่วยงานการกำกับดูแลการสั่งใช้ยาบัญชี จ(2)

แบบฟอร์มกำกับการใช้ยา Liposomal amphotericin B ข้อบ่งใช้ โรค invasive fungal infection ในผู้ป่วยที่ไม่สามารถทนต่อยา conventional Amphotericin (รายละเอียดการใช้ยาโปรดอ้างอิงจากแนวทางกำกับการใช้ยาและคู่มือการใช้ยาอย่างสมเหตุผลตามบัญชียาหลักแห่งชาติ)

		ส่วนที่ 1 ข้อมูลเ	-		
เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล	1. ชื่อ-นามสกุล	2. HN			
	4. สิทธิการเบิก 🗌 หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 🔲 ประกันสังคม	3. AN			
	🗌 สวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ 🔲 อื่นๆ ระบุ				
	5. เพศ 🗌 ชาย 🗌 หญิง 6. วันเดือนปีเกิด///	7. อายุ	ปีเดือน		
	8. เลขประจำตัวประชาชน 9.	รหัสโรงพยาบาล			
<u>&1</u>	10 . ได้รับ pre-authorization แล้ว 🔲 ใช่ 🔲 ไม่ใช่ 11 . author	ization number			
	12. ชื่อ-นามสกุลผู้ปกครอง (เฉพาะ	ะผู้ป่วยเด็ก) ความสัมพันธ์			
ส่วนที่ 2 ข้อมูลประกอบการอนุมัติและข้อมูลการใช้ยา					
	ก. กรณีขออนุมัติการใช้ยาเป็นครั้งแรก	วันเดือนปีที่ให้ยา/	_		
	11. 1100m DD 6 9 9 111 100 DD 101 10 100 101 11		ใช่ ไม่ใช่		
El e			<u> </u>		
	 วินิจฉัยตามเกณฑ์ พบว่าเป็นโรคตรงตามข้อบ่งใช้ที่ระบุไว้ในแบบฟอร์มนี้ 				
	ลักษณะที่วินิจฉัยแน่นอน (definite)เป็นไปได้ (probable)	ือื่นๆ ระบ			
	เชื้อที่เป็นสาเหตุ	•			
	ตำแหน่งที่ติดเชื้อ				
	วินิจฉัยจาก				
	เป้าหมายในการรักษานานกี่สัปดาห์ 2 สัปดาห์ 4 สัปดาห์ 18 สัปดาห์ 12 สัปดาห์ อื่นๆ ระบุ				
แพทย์	3. ผู้ป่วยไม่สามารถทนต่อ conventional Amphotericin B ด้วยเกณฑ์อย่างน้อยหนึ่งข้อดังต่อไปนี้				
	3.1 serum creatinine สูงขึ้น	(			
	โปรดระบุผลการตรวจ serum creatinine				
	ก่อนให้ยา conventional Amphotericin B วันที่/				
	หลังให้ยา conventional Amphotericin B วันที่/				
	3.2 มีผลข้างเคียงที่ไม่สามารถควบคุมด้วยวิธีการอื่นๆ ได้ ติดต่อกันอย่างน้อย	บ 3 วัน (			
	โปรดระบุผลข้างเคียงดังกล่าว				
	3.3 ก่อนการรักษาได้รับการวินิจฉัยว่ามีภาวะไตทำงานบกพร่องอยู่เดิม	(			
	โดยค่า serum creatinine > หรือ ≥ 3.0 มิลลิกรัม/เดชิลิตร				
	4. ขนาดยา Iiposomal amphotericin B ที่ใช้				
	หมายเหตุ : อนุมัติให้เบิกใช้ยาได้ครั้งละไม่เกิน 7 วัน				

		สวนท 2 ขอมูลประกอบการอนุมตและขอมูลการเชียา	า (ตอ)			
	ข. กรณีขออนุมัติการใช้ยาตั้งแต่ครั้งที่สอง	วันเดือนปีที่ให้ยา// การใช้ยาครั้งนี้เป็นครั้งที่				
		ใช่	ไม่ใช่			
	1. ผู้ป่วยไม่อยู่ในภาวะ terminally ill (ไม่อนุมัติการใช้ยานี้ในผู้ป่วย terminally ill)					
	2. ผู้ป่วยยังมีความจำเป็นต้องใช้ liposomal amphotericin B ต่อไป ตามเกณฑ ์ทุกข้อ ดังต่อไปนี้					
แพทย์	2.1 ระยะเวลาในการรักษายังไม่ครบสมบูรณ์ตามที่ตั้งเป้าห	มายไว้ในข้อ ก. 2				
77	2.2 ยังไม่สามารถให้ยาทางปากแก่ผู้ป่วยได้					
	2.3 ผลเพาะเชื้อไม่มียาอื่นที่ให้ผลไม่แตกต่างกันหรือดีกว่าแต่ราคาถูกกว่าให้ใช้ทดแทน					
	2.4 ผู้ป่วยยังคงตอบสนองต่อการรักษาด้วย liposomal amphotericin B					
	3. ขนาดยา liposomal amphotericin B ที่ใช้ มิลลิกรัม/วัน คิดเป็นขนาดยาที่ใช้ มิลลิกรัม/น้ำหนักตัว					
	1 กิโลกรัม/วัน (ขนาดยาที่แนะนำคือ 3-5 มิลลิกรัม/น้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม/วัน)					
	ปริมาณยาที่ผู้ป่วยใช้จริง ชนิด 50 มิลลิกรัม/ขวด จำนวนขวด/วัน ชนิด 100 มิลลิกรัม/ขวด จำนวน ขวด/วัน					
	สำหรับผู้อนุมัติ 1. 🚫 ใช่ 2. 🚫 ใช่ทุกข้อ และ 3. <u>ระบ</u> ุขนาดยาเป็นไปตามเกณฑ์ หมายเหตุ : อนุมัติให้เบิกใช้ยาได้ครั้งละไม่เกิน 7 วัน					
ขอรับรองว่าข้อมูลข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ		ล การอนุมัติ _ อนุมัติ _ ไม่อนุมัติ				
	ลงนามแพทย์ผู้สั่งใช้ยา					
()		งนามแพทย์ผู้อนุมัติ				
		(	)			
เลขที่ใบประกอบโรคศิลปะ		ตำแหน่ง				

วันที่ ...../..../

วันที่ ...../..../....